

System motywacyjny w oddziale "Kotki"

System motywacyjny w grupie „Kotki”

System motywacyjny w naszej grupie oparty jest na pozytywnej dyscyplinie.

Procesy emocjonalno – społeczne są wyznacznikiem życiowych sukcesów człowieka, bo wpływają na sposób postrzegania świata, komunikację społeczną, zrozumienie innych, a także jego pozycję w rodzinie, grupie, społeczności przedszkolnej, szkolnej, rówieśniczej oraz w społeczeństwie.

Wpajanie wychowankom systemu wartości poprzez rozumienie słów: dobro, zło, prawda, przyjaźń, tolerancja, radość, smutek, koleżeństwo oraz rozwijanie takich umiejętności jak współdziałanie i zgodne współżycie w grupie to jedno z wielu zadań wychowawczych przedszkola.

Wychowując przedszkolaka musimy nauczyć dziecko przestrzegania pewnych norm i reguł życia w zespole koniecznych do zapewnienia bezpieczeństwa podczas pobytu w placówce, także umożliwiających aktywny udział w procesie edukacyjnym. Wdrażamy także dziecko do prezentowania właściwych postaw wobec przestrzeni kulturowo - społecznej, w której żyją.

Nie jest to możliwe bez określenia celów oraz głównych założeń systemu motywacyjnego, zrozumienia zasad przez dzieci oraz współpracy z rodzicami.

Cele stosowania systemu motywacyjnego:

- nabywanie właściwych nawyków, umiejętności i postaw – dobrego kolegi, przyjaciela, członka grupy przedszkolnej, Polaka, przyjaciela przyrody itp.
- eliminowanie zachowań niepożądanych, zapobieganie agresji słownej i fizycznej,
- przestrzeganie umów grupowych w zajęciach dydaktycznych, zabawach w sali i na dworze,
- unikanie nadmiernego hałasu,
- pomaganie kolegom w różnych sytuacjach, dzielenie się zabawkami, szanowanie wytworów innych,

- stosowanie zwrotów grzecznościowych,
- poszanowanie dla pracy innych, dbałość o porządek,
- wyrabianie umiejętności zabawy i pracy w grupie,
- uważne słuchanie innych,
- dbanie o bezpieczeństwo podczas pobytu w sali, na placu zabaw, po za przedszkolem,
- poszanowanie przyrody.

Aby osiągnąć zamierzone cele w naszej grupie stosujemy:

Wzmocnienia pozytywne (nagrody):

- Nagradzanie pochwałą i uznaniem- uśmiech, radość, słowna aproba postępowania dziecka, głośne wyrażanie uznania wobec innych osób, wyrażanie podziwu, pogłaskanie po głowie, przytulenie, pochwała do rodzica, na forum grupy, przed dyrektorem. Pochwała i uznanie powinny być proporcjonalne do włożonego wysiłku i chęci - wtedy odniosą oczekiwany skutek.
- Sprawianie dziecku przyjemności- atrakcyjna zabawa w grupie według pomysłu dziecka, zabawa atrakcyjną zabawką, grą jako wyróżnienie itp.
- Obdarzanie uwagą i zaufaniem przez nauczyciela- pełnienie funkcji pomocnika nauczyciela, ustawienie na pierwszej parze darzenie dziecka szczególnym zaufaniem, zwiększanie zakresu jego samodzielności, przywilej wykonywania prostych czynności wykazanych przez nauczyciela.

Środki zaradcze w przypadku niestosowania się do ustalonych zasad:

- Ponoszenie naturalnych konsekwencji swojego zachowania np. obsypanie dziecka piachem - pozbawienie możliwości zabawy w piaskownicy, nie sprzątanie zabawek - schowanie zabawki do szafy, zniszczenie budowli - pomoc pokrzywdzonemu w jej odbudowaniu, popychanie podczas zabawy czy wyrywanie zabawek - chwilowe odsunięcie od zabawy.
- Tłumaczenie i wyjaśnianie - rozmowa o zachowaniu, odwołanie się do zasad, tłumaczenie, ukazywanie następstw postępowania, zachęcanie do zastanowienia się nad skutkami własnego postępowania.
- Rozmowa z rodzicami dziecka.
- Wyrażenie przez nauczyciela swojego smutku i niezadowolenia z powodu zachowania dziecka mimiką, gestem, czasowe odebranie przyznanego przywileju.
- Propozycje aktywności mającej na celu rozładowanie negatywnych emocji:
 - czasowe odebranie przyznanego przywileju,
 - brak nagrody,
 - odsunięcie od zabawy – zapewnienie możliwości wyciszenia się.

Autor: Anna Kotkiewicz

